

Hij is hier een 14 dagen geblevenen wij gingen dan elke week het weekeind over naar Epe. Jan Westrate reed dan met de auto en dan namen we Jan Sinke mee tot Voorthuizen. Wij kwamen dan 's Maandagsmorgens weer terug. Zo zijn ze daar geweest tot dinsdag 17 maart, toen zij weer vergunning kregen om terug te keren. Wat was Moeder toen blij dat ze weer in haar eigen huisje was. Zij had het daar best naar haar zin gehad, Ze waren in pension bij de fam. Gorter, pension "Marijke". de familie Sinke zijn toen nog een paar weken bij ons gebleven. Corrie hielp dus met Bets mee. Het plan rijpte bij ons alras om van dit feit een Gedenkboek uit te geven. Liza had daar veel zin in en ik was daar ook erg voor. In diverse dagbladen plaasten we toen een oproep voor foto's die allerwege waren gemaakt en er kwamen zeker wel een 5 à 600 binnen. We hebben de beste er uitgehaald voor ons boek geschikt en kregen deze gaarne in bruikleen. We hadden een 4-tal schrijvers gevonden. Een uit Krabbendijke, Rilland-Bath en Kruiningen en een geschiedschrijver. Zo is dan het zeer merkwaardige boek verschenen dat zowaar over heel de wereld is gegaan:

GEDENKBOEK VAN DE WATERSNOOD IN OOST-ZUID-BEVELAND.

Wij volstaan hiermede ook verder uit te weiden. Elkeen is wel in het bezit van dit boek, waarin foto's ,gebeurtenissen en een lijst van de omgekomen slachtoffers voorkomen.

Op dinsdag 7 april is toen Kees en Ali een zoontje geboren, waarvan we reeds in het kort melding maakten. Zij waren 11 jaar getrouwd. Grote blijdschap bij hen en ons allen.

Op 17 sept. is Murre naar Barneveld gegaan naar een Contactman voor emigratie naar Canada. Hij had daar een meisje afkomstig van Rilland, maar die met haar ouders was meegegaan. Hij kreeg daarvoor nog vervroegd examen van het Zettersdiploma, wat hij behaalde, maar intussen moest hij soldaat worden zodat van emigratieniet veel meer is gekomen. Het meisje huwde met een ander en hijzelf is na zijn dienstdtijd in Eindhoven terecht gekomen, waar hij later met een Roomse is getrouwd.

1954:

Wat de toestand van haar lichaam betref ging het met onze lieve Vrouw en Moeder er niet op vooruit. Het lopen ging hoe langer, hoe moeilijker. Toch mochten we op vrijdag 26 maart onder zeer grote belangstelling het 40-jarig bestaan onzer zaak en tevens ons 40-jarig Huwelijksfeest vieren. Een apart archief van al die kaarten, gelukwensen en telegrammen en brieven is hiervan in ons bezit. Het was voor ons beiden en voor onze kinderen een onvergetelijke dag, waarvoor wij de Heere niet genoeg kunnen danken en Hij alleen de ere er van toekomt.

Ook was zij die dag erg goed gesteld en vond het wat aangenaam zoveel vrienden, bekenden en familie te mogen ontmoeten. Hij hield altijd veel, zeer veel van

juist op die dag was het zeer heerlijk winterweer. Een stralende dag dus en de zon was wel merkbaar. Zij kregen een hul tongevazen van de W. van der V. van de Billen Prinsstraat No. 12 en hebbe daar gewoond tot juli 1954. Acht dagen daarna echter werd de zaak strengere vorst in, die se ongeveer heel de maand februari op de Elste vroeër het bijzonder he op maandag 29 april dan de v. van der V.

Op zaterdag 15 april, juist op de 15-jarig verjaardag van Liza van Johannes een ontelag werd hij in de v. van der V. in betrekking is geweest. Gel hij ging het vak verlaten en werd de v. van der V. machineverkooper.